

[Jørgen Jørgensen.]

fleste Tider kan faa Udkommet. Og de har ikke den usikre Stilling, som Lønarbejderne og Herregaardsarbejderne i særlig Grad er udsat for.

Hvis det ærede Medlem virkelig vil betragtes som Talsmand for de unge, der staa og skal i Gang, kan han ikke indtage den Stilling, han nu indtager. De ved, hvad de gaar ind til, de har en betydelig Risiko, for de har maaske i højere Grad end de fleste andre, der kommer i Gang i Landbruget, skaffet en Kapital til Veje for nu at faa en selvstændig Virksomhed. De har noget at tabe, men de ved ogsaa, at hvis de ikke tager den Mulighed, der her ligger, saa løber de den største Risiko for, at de paa Grund af Arbejdsløshed efterhaanden faar opspist den Kapital, de gennem trofast Arbejde har sammensparet. Derfor tror jeg, at disse unge Landmænd trods alt tager Statshusmandsbruget fremfor den usikre Stilling, det er at være Lønarbejder.

Ordføreren (Larsen [Bjerre]): Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Ulrich i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte. Jeg kan absolut ikke være enig med det ærede Medlem i, at Udstykningen ikke skulde være national-økonomisk forsvarlig. Tværtimod er jeg af den Opfattelse, at det vilde være uforsvarligt ikke at gennemføre Udstykningen, ikke at fortsætte paa den Linie, vi er begyndt paa. I det Øjeblik man standser Udstykningen, saa er det klart, at alle de Ansøgninger, der ligger inde med Ønske om at faa Husmandsbrug, ikke vil kunne imødekommes; og der ligger jo adskillige Ansøgninger.

Det ærede Medlem sagde, at min Stilling var dikteret ud fra det Synspunkt, at jeg vilde samle Stemmer. Det Motiv maa det ærede Medlem altsaa kende af egen Erfaring. Men jeg kan kun sige, at min Stilling er dikteret af samfundsmæssige Grunde, fordi jeg mener, det vilde være ganske forkert ikke at fortsætte paa dette Omraade.

Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremførte, da han anholdt den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Ulrich fremkom med om Arbejdsforholdene paa Landet. Jeg vil gerne spørge, i hvor vid Udstrækning sker det, at der tilbydes unge Mennesker 600—700 Kr. for Sommerhalvaaret. For den Betaling kunde der vistnok faas Arbejdskraft i rigeligt Maal. Men mon ikke en medvirkende Grund til, at det kniber noget med at faa Arbejdskraft,

er, at der er noget i Vejen med Lønforholdene, og tillige maaske, at der er noget i Vejen med Pladserne? Jeg tror, at det for mindre Lønninger har været muligt at faa Folk i saa stor Udstrækning, som det har været ønsket.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at Udstykningens Betydning er overmaade stor netop i den Tid, vi er i; og beskæftigelsesmæssigt vil den betyde overmaade meget. Hvert eneste Brug, der bliver oprettet, betyder Beskæftigelse, ikke alene til den, der faar Jøden under eget Bord, men ogsaa til adskillige andre. Det ved det ærede Medlem Hr. Ulrich ogsaa udmærket godt; og det vil betyde adskilligt i Beskæftigelsessspørgsmaalet, hvis vi kan fortsætte med Udstykningen, medens det modsatte vil være Tilfældet, hvis man ikke fortsætter.

Til sidst dette, at selv om de er aldrig saa vanskeligt stillede inden for Landbruget og mærker de økonomiske Forholds Tryk overmaade haardt, saa er Forholdet dog det, at hvis Husmændene bliver stillet over for Spørgsmaalet, om de ønsker at skifte Tilværelse med dem, der er ude i Arbejdsløshed, saa vil selv de, der har det allerhaardst i Landbruget, svare nej.

Ud fra disse Betragtninger mener jeg, at det er fuldt forsvarligt at fortsætte, og at det vil være ganske uforsvarligt ikke at fortsætte paa den Linie i Udstykningen, vi er inde i, og jeg anbefaler Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Ulrich rørte ved forskellige Problemer, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem sagde, at de Brug, der kan oprettes efter denne Lov — Husmandsbrug eller Gaardmandsbrug antager jeg, det ærede Medlem mente —, kun kan oprettes til Priser, der ligger langt over det, der kan forrentes paa de paagældende Ejendomme. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret. Men jeg spørger det ærede Medlem, om han da mener, at de Ejendomme, der kommer til Salg, kan købes i privat Handel til Priser, der tilnærmelsesvis kan forrentes. Thi det er netop Sagen, at det er ganske umuligt i Øjeblikket. Jeg tør paastaa, at i mangfoldige Tilfælde er det saaledes, at en Række af de Ejendomme, der bliver solgt i disse Tider — det gælder baade Husmandsbrug og Gaardmandsbrug —, ligger 20—30 pCt. over det, som Ejendommen kan forrente. Det er en af de Grunde, der taler for, at man støtter Oprettelsen af nye Brug; thi det er fuldkommen ødelæggende for